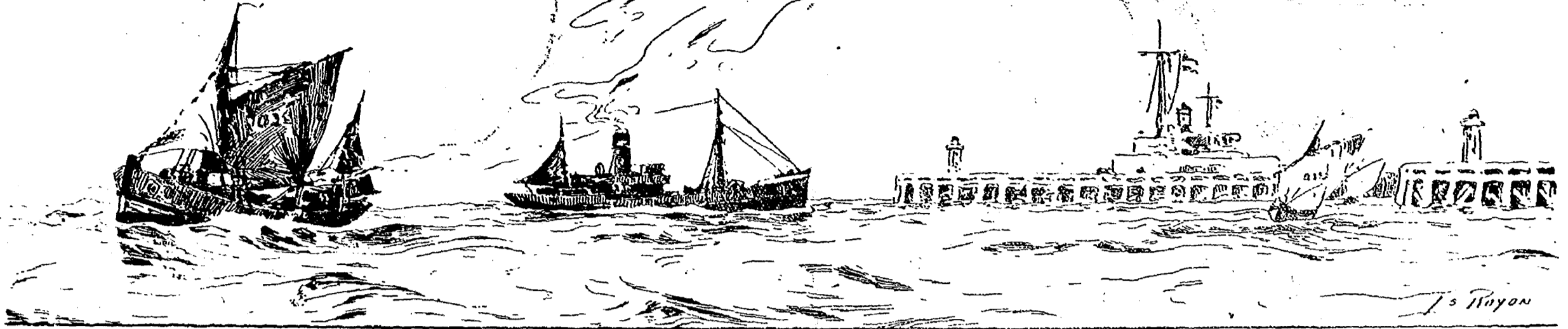


LICHTEN

Table with columns 'JUNI', 'uit', 'aan' and a list of numbers representing light signals.

HET VISSCHERIJBLAD



HOOGWATER

Table with columns 'JUNI', 'm.', 'a.' and a list of numbers representing high water levels.

WETENSCHAP. NIJVERHEID. HANDEL.

VERSCHIJNT ELKEN ZATERDAG REDACTIE: 44, Ad. Buylstraat, Oostende

Drukker-uitgever: Honoré SEYS 44, Nieuwpoortsteenweg, Oostende — Telefoon 723 — Postcheckr. 160,650 Handelsregister 793

ABONNEMENTEN: Een jaar 40 fr.; 9 maanden: 30 fr.; 6 maanden 20 fr.; 3 maanden 10 fr. — Buitenland: 50 fr.

Aankondigingen: Nieuwpoortsteenweg, 44, Oostende

Wie en wat John BAUWENS, Reeder 1883-1933

Bezwaarlijk kan men de inrichting en ontwikkeling onder Nationale Zeevisscherij bepalen, zonder den naam van den oudsten bijzondersten reeder, den Heer JOHN BAUWENS, in het midden te brengen.



Geen wonder ook, daar hij sedert een half eeuw in dit beroemd Oostendsch bedrijf met zulk wijs beleid en store werkdadigheid vergroeid is en het er nog niet uitziet of hij het roer uit zijn stevige greep zal laten schieten.

nen, bedroeg hare vloot weldra tien vaartuigen; in 1910 werd ze op elf, en na den oorlog op vijftien vaartuigen gebracht.

Op weinige uitzonderingen na, en dit onder de jongeren, heeft iedere Oostende visscher, eens onder zijne kantoorvlag varen en hij, de fijne menschenkenner, zal op de vingers het goede en slechte verdeden aan iedereen visschersnaam, afkijken.

De grootste verdienste dezer rederij en van Mijneer Bauwens in het bijzonder is, dat deze, na de eerste stoomtreiter in België te hebben laten bouwen, hij daarbij op de 37 schepen, die de «Pêcheries à Vapeur» sedert haar ontstaan bestelde, er 20 op Belgische werven van stapel liepen, waarvan 12 niet in België ontworpen en gebouwde machines en onlangs een Semi-Diesel motor van Nationaal fabriekant.

Zijn grootvader en vader waren uitstekende kapiteins ter lange omvaart. De jonge Bauwens, die vroeg zijn vader boren had, bracht het beste van den vrijen zijner schooldagen door, met rond en op Noorsche driemasters en barken te slengen, geraakte aldus bekend met tuig en red en voelde zich aangetrokken naar de

De bedrijvigheid van Mijneer Bauwens, als bestuurder-beheerder van de P. V., zooals zijne rederij overal bekend staat, is steeds zoo verscheiden als uitgebreid geweest.

hij wou varen, en zou, evenals zijn beste vader er later toe komen, scheepsofficier te worden. Helaas, enkele reizen ter kustvaart lesten hem weldra overtuigen dat, indien de aderen vol zeemansbloed had, zijne erg door den zeevederij erg gekweld werd, doch gaf hij het niet op met het zeebedrijf.

Aan zijn initiatief en durf is het te danken dat, in 1898-99 een totwaardige en helaas niet ondersteunde poging werd gedaan om de eeuwen-oude beroemde Oostendische molu-pelting, terug in voege te brengen door een vischtucht en «Stations» op de Lofoden eilanden in te richten.

De eerste stoomtreiter in België werd door den rederij Bauwens, in 1885 werd de eerste stoomtreiter in België gebouwd voor rekening der rederij Bauwens, Potier en Co. Het was een houten tuig op de werf gezet van wijlen Ph. de Coene te Oostende, waaraan een pound stoommachin met ketel geplaatst. Deze tweede oudste eenheid der Oostendische vloot van stoomtreiters werd «Elioth 0.30» gedoopt en is nadien «Louis» hernoemd.

Met de andere groote rederijen van stad, hielp hij de ijsfabriek «Froid Industriels» tot stand brengen; een belangrijke neven-industrie dus. Sedert jaren en jaren had hij reeds met wijlen MM. Passchy en Kies en later met de «Nordana» de kabeljauwlevens-aven-ten bemintingen om er Iraan van te maken.

De aldus gesichte rederij liet in 1886 Mijneer Bauwens O.14 van stapel lood. Dit bracht een gansche omwenteling in de geschiedenis der Belgische visscherij te voorschijn. Men had met het aloude spit gedaan de eerste stoom donkey bracht de meca-nische bewerking van vischtuig en zeilen tot. Deze in het begin, nederige ontstane nevens de alsdan bloeiende rederijen de Boninge, Hanman en Vroomme, breidde zich na enkele jaren uit tot eene moede van een twaalfstal sloepen. Als eigenaar dient aangestipt, dat de Associatie «Ewalle en Bauwens» op de kaal bekend als de «Witte Heeren». Waarom, weeten niet.

Deze rederij was met zijn vrienden, wijlen Generaal Jungbluth, oud-ingenieur Decuyper en Commandant Bullinck, en onder de hooge bescherming van Kroonprins Albert, medestichter van het «Koninklijk Werk» van den «Bibis», dat tot doel zou hebben, de visschers-zeeten tot bekwaame visschers en zeeleiden op te leiden.

De rederij Bauwens, die als voorzitter der rederijvereniging steeds voor het gemeene best optrad, wist de betrekkingen tusschen de Admiraliteit, de Krijgsverhoed, de «Home Office» van den eene kant, en onze talrijke kolonie van Belgische visschersfamilien aan den anderen kant, zoodanig tot eendierds voldoening te regelen, dat Milford-Haven om zoo te zeggen een Belgische stad geworden was.

Deze prof, die een aanzienlijk werk gevraagd had, werd door het uitbreken van den wereldoorlog onderbroken en in 1921 hernomen onder den vorm van Naamlooze Vennootschap: «Pêcheries à Vapeur du Congo Belge», met aan haar hoofd den heer John Bauwens.

De rederij Bauwens, die als voorzitter der rederijvereniging steeds voor het gemeene best optrad, wist de betrekkingen tusschen de Admiraliteit, de Krijgsverhoed, de «Home Office» van den eene kant, en onze talrijke kolonie van Belgische visschersfamilien aan den anderen kant, zoodanig tot eendierds voldoening te regelen, dat Milford-Haven om zoo te zeggen een Belgische stad geworden was.

Deze prof, die een aanzienlijk werk gevraagd had, werd door het uitbreken van den wereldoorlog onderbroken en in 1921 hernomen onder den vorm van Naamlooze Vennootschap: «Pêcheries à Vapeur du Congo Belge», met aan haar hoofd den heer John Bauwens.

De rederij Bauwens, die als voorzitter der rederijvereniging steeds voor het gemeene best optrad, wist de betrekkingen tusschen de Admiraliteit, de Krijgsverhoed, de «Home Office» van den eene kant, en onze talrijke kolonie van Belgische visschersfamilien aan den anderen kant, zoodanig tot eendierds voldoening te regelen, dat Milford-Haven om zoo te zeggen een Belgische stad geworden was.

Deze prof, die een aanzienlijk werk gevraagd had, werd door het uitbreken van den wereldoorlog onderbroken en in 1921 hernomen onder den vorm van Naamlooze Vennootschap: «Pêcheries à Vapeur du Congo Belge», met aan haar hoofd den heer John Bauwens.

De rederij Bauwens, die als voorzitter der rederijvereniging steeds voor het gemeene best optrad, wist de betrekkingen tusschen de Admiraliteit, de Krijgsverhoed, de «Home Office» van den eene kant, en onze talrijke kolonie van Belgische visschersfamilien aan den anderen kant, zoodanig tot eendierds voldoening te regelen, dat Milford-Haven om zoo te zeggen een Belgische stad geworden was.

de Witte Zee. Een paar jaar later deed hij de Marokaansche kust bewerken. Vervolgens ging hij met medewerking van Zeelandsche Oesterkweekers een proef aan van oester-visscherij.

In 1909, samen met Commandant Bullinck van het Koninklijk Werk van den «Bibis», vatte den heer Bauwens het plan op, de groote haringvisscherij terug tot stand te brengen. De «Pionier II» was de eerste Belgische haringvaarder, die na 1856 te Oostende uitgerust werd. Ongelukkiglijk leverde deze stoutte onderneming den gewenschten uitslag niet op.

Steeds in alle domeinen naar verbeteringen in de visscherij zoekend, was de heer Bauwens niet min vindingrijk in technisch opzicht.

Het onderste bovenkeeren van doorbrande ketelroven en het terug inlassen er van door middel van de autogeneische vlam-pijp, gedurende den zomer van 1909, wakte in den vreemde, evenals hier, de algemeene bewondering van de werkluikegen.

In 1910 gaf hij aan het publiek zoo onwettend in zake zeevisscherij, zene aanschou-welke les over onze nijverheid, door zijn medewerking aan de beroemd gebleven wereldtentoonstelling van Brussel.

In 1913 nogmaals in samenwerking met het Werk van den «Bibis», bekwam hij, dat de draadloze telegraphie voor het eerst op een visschersvaartuig zou toegepast worden. Antenne en toestellen werden bij het uitbreken van den oorlog, door de militaire overheid weggenomen.

In 1913 werd hij door Zijne Majesté den Koning, voor zijn menigvuldige bewezen diensten aan de zeevisscherij, tot Ridder in de Leopoldorde, benoemd.

In 1914 richtte de heer Bauwens de rederij «Jacquelines» O.130 in om de diepzeevisscherij in Belgisch Congo, voor rekening der «Société d'Etudes de Pêcheries au Congo Belge», te beproeven.

Deze prof, die een aanzienlijk werk gevraagd had, werd door het uitbreken van den wereldoorlog onderbroken en in 1921 hernomen onder den vorm van Naamlooze Vennootschap: «Pêcheries à Vapeur du Congo Belge», met aan haar hoofd den heer John Bauwens.

De «Boula Matari», alsdan de grootste be-taalde stoomtreiter werd aangeschaft met het doel de visscherij te bedrijven op de Congo-estuarische kust. Jammer genoeg bevestigde de uitslagen niet aan de verwachtingen, die men na de eerste reis in 1914, terecht mocht verhoppen.

Hetzelfde jaar (1914) kwam hij van de Bulgarsche Regering het monopolie van de uitbating van het groote meer van Porto Lagos. De N. V. «Pêcheries de Bulgarie», waarvan hij bestuurder was, baatte deze concessie uit.

Met de andere groote rederijen van stad, hielp hij de ijsfabriek «Froid Industriels» tot stand brengen; een belangrijke neven-industrie dus. Sedert jaren en jaren had hij reeds met wijlen MM. Passchy en Kies en later met de «Nordana» de kabeljauwlevens-aven-ten bemintingen om er Iraan van te maken.

Tijdens de rampzalige oorlogsjaren, die onze visscherij onvermijdelijk zouden gedood hebben, waren Groot Bretagne en enkele Franse havens, voor onze visschersvloepen, geen veilige schuilplaats geweest, heeft de heer Bauwens te Milford-Haven, waar bijna al de stoomtreiters uitgebraakt konden worden, een nieuw leven doen ontstaan in onze eigene visscherij.

Tot bevoorradig der verbonden en tot hulp-patroelje booten uitgerust, belast met de jacht op onderzees, hebben onze treiters met hunne schippers en bemanning zulk intensief werk verricht, dat onze nijverheid moest kon voortgezet worden. De daden van goed, zelfopoffering en menschevriendelijkheid, onder groot en klein onze koene visschers waren, niet te tellen.

Mijneer Bauwens, die als voorzitter der rederijvereniging steeds voor het gemeene best optrad, wist de betrekkingen tusschen de Admiraliteit, de Krijgsverhoed, de «Home Office» van den eene kant, en onze talrijke kolonie van Belgische visschersfamilien aan den anderen kant, zoodanig tot eendierds voldoening te regelen, dat Milford-Haven om zoo te zeggen een Belgische stad geworden was.

Men vergeet niet dat Milford-Haven een oorlogshaven was en er geen vreemdelingen mochten verhoeven. Het is dan ook met de grootste moeite en op eigen verantwoordelijkheid dat Mijneer Bauwens, van den «Chiet

Constable» kwam, dat de Belgen er zich mochten vestigen.

Als lid van het drietal, dat deel uitmaakte van de «Fishery Advisory Committee», onder het gezag van Vice Admiral Charles H. Dore, bewees Mijneer Bauwens zulk uitstekende diensten, dat de Koning van Engeland, hem vereerd heeft met den titel van «Member of the Order of the British Empire».

Na een wapenstilstand moest te Oostende alles opnieuw ingericht worden. Mijneer Bauwens werd dan ook reeds in de maand November 1918 door een Britsch oorlogsschip te Oostende aan wal gezet om de noodige maatregelen met de Gemeentelijke Overheid te treffen.

Het valt te betreuren dat zijne nieuwe opvattingen en voorstellen tot het uitbaten van haven en visschijp op zijn Engelsche, geen weerklank vonden in eigen land, anders ware veel moeite en geld bespaard geweest en zouden wij sedert lang afgebroken hebben den den aloude sleur van de Oostendische visschershaven van voor vijftig jaar, niet waardig van onzen tijd.

Wat er ook van zij, Mijneer Bauwens legde zich met hart en ziel toe op de uitbreiding en ontwikkeling onzer Nationale Visscherij en op het veralgemenen van het visscherijtuig hier te lande.

Hij moderniseerde zijne vloot van stoom-treiters en vulde ze zooals hooger vermeld, aan tot 15 eenheden.

Hij paste het in voege brengen van de Semi-Diesel motor op de stoomtreiters toe en nu heeft de grootste dezer, de «Froid» O.88 uit, met een hoofdmotor van 500 P.K. en 7 cilindres van samen 300 P.K. De hydraulische gestuwde winch vond hier voor het eerst zijn toepassing.

Zijne bemoeiing met de inrichting der nieuwe visschershaven en het hermaken van de slipways zijn genoeg gekend.

Op economisch, sociaal en financieel gebied, kende de werkdadigheid van den heer Bauwens geen perken; ook wordt hij alom als een gezaghebbende bevoegdheid geraadpleegd.

Hij nam een werkzaam deel in de «Industriële des Pêcheries»; de onderlinge scheeps-verzekering; «Assurance Mutuelle Maritime»; de propaganda voor vischverbruik met «De Mares»; het bemintingen van vischval («Pescallors»; de Hulp. Voorzichtigheid en «Ongevallenkassen voor de Visscherij»; de zoek-kooppe werkmanswoningen; Kredietinstelling voor het bouwen van schepen en het bankwezen.

Hij is daarbij: Voorzitter der Reederen-vereeniging; Voorzitter der afdeling voor zeevisscherij in de Handelskamer; Ondervoor-zitter van het Koninklijk Werk van den Bibis; Ondervoorzitter van de Gemeenschappelijke Kas voor Zeevisscherij; Mede-stichter en ondervoorzitter van de eerste Rotary Club van België, door wier toedoen de Wereld-Convention in 1927 te Oostende plaats greep.

Lid van den Hooger Raad voor Zeevaart; Lid van den Werkerenraad; Lid van de Commissie van Mossel- en Oestertel; Voorzitter der Nijverheid en Vakscholen, enz.

Sedert anderhalf jaar staat hij in de bres voor de degelijke bescherming onzer Nationale Zeevisscherij, want alweerd voorstan-der van den algehele vrijhandel, is hij, door de omstandigheden gedwongen een der hardnekkigste verdedigers van de Contingent-tering op den vreemde visch, te zijn.

Wij hebben hier de overwegende rol beschreven die de heer Bauwens in de ontwik-keling der Visscherij te Oostende ingeoomen heeft.

Hij behoort tot de zeldzame mannen, die op alles wat zij aanvaften, den stempel drukken van hun initiatief, ontdekkende en bezorgdheid.

En niettegenstaande al zijn verdiensten, is de heer Bauwens in zijn levenswandel een eenvoudig mensch gebleven, wars van alle aanspelling. Een vader voor zijn bedienden en alle medewerkers van laag tot hoog.

En tegenover al wie hem voor de erie of andere aangelegenheid mocht gaan vinden, past hij de leus toe van zijn geliefde Rotary, die is: «IK DIEN».

DE REDACTIE.

Abonneert U op "Het Visscherijblad"

Advertisement for 'Belgische Reeders en Visschers' featuring 'Usines Gonzalez Cock' and 'Lokeren'. Includes text about cables and galvanizing.

Bij een overgang van het Gouverneurschap van West-Vlaanderen

Het Staatsblad van 14 Juni jl. kondigt de benoeming af van den heer H. BAELS, lid der Kamer van Volksvertegenwoordigers, oud-Minister van Binnenlandsche Zaken, tot Gouverneur van West-Vlaanderen.

Onze lezers zullen zich de innemende be-woordingen herinneren, met dewelke hij dezes stichting begroet heeft en de bezorgdheid, die hij steeds voor het zeevaartbelang aan den dag gelegd heeft.

De Staatblad van 14 Juni jl. kondigt de benoeming af van den heer H. BAELS, lid der Kamer van Volksvertegenwoordigers, oud-Minister van Binnenlandsche Zaken, tot Gouverneur van West-Vlaanderen.

Onze lezers zullen zich de innemende be-woordingen herinneren, met dewelke hij dezes stichting begroet heeft en de bezorgdheid, die hij steeds voor het zeevaartbelang aan den dag gelegd heeft.

De Staatblad van 14 Juni jl. kondigt de benoeming af van den heer H. BAELS, lid der Kamer van Volksvertegenwoordigers, oud-Minister van Binnenlandsche Zaken, tot Gouverneur van West-Vlaanderen.

Onze lezers zullen zich de innemende be-woordingen herinneren, met dewelke hij dezes stichting begroet heeft en de bezorgdheid, die hij steeds voor het zeevaartbelang aan den dag gelegd heeft.

De Staatblad van 14 Juni jl. kondigt de benoeming af van den heer H. BAELS, lid der Kamer van Volksvertegenwoordigers, oud-Minister van Binnenlandsche Zaken, tot Gouverneur van West-Vlaanderen.

Onze lezers zullen zich de innemende be-woordingen herinneren, met dewelke hij dezes stichting begroet heeft en de bezorgdheid, die hij steeds voor het zeevaartbelang aan den dag gelegd heeft.

De Staatblad van 14 Juni jl. kondigt de benoeming af van den heer H. BAELS, lid der Kamer van Volksvertegenwoordigers, oud-Minister van Binnenlandsche Zaken, tot Gouverneur van West-Vlaanderen.

Onze lezers zullen zich de innemende be-woordingen herinneren, met dewelke hij dezes stichting begroet heeft en de bezorgdheid, die hij steeds voor het zeevaartbelang aan den dag gelegd heeft.

De Staatblad van 14 Juni jl. kondigt de benoeming af van den heer H. BAELS, lid der Kamer van Volksvertegenwoordigers, oud-Minister van Binnenlandsche Zaken, tot Gouverneur van West-Vlaanderen.

Onze lezers zullen zich de innemende be-woordingen herinneren, met dewelke hij dezes stichting begroet heeft en de bezorgdheid, die hij steeds voor het zeevaartbelang aan den dag gelegd heeft.

De Staatblad van 14 Juni jl. kondigt de benoeming af van den heer H. BAELS, lid der Kamer van Volksvertegenwoordigers, oud-Minister van Binnenlandsche Zaken, tot Gouverneur van West-Vlaanderen.

Onze lezers zullen zich de innemende be-woordingen herinneren, met dewelke hij dezes stichting begroet heeft en de bezorgdheid, die hij steeds voor het zeevaartbelang aan den dag gelegd heeft.

De Staatblad van 14 Juni jl. kondigt de benoeming af van den heer H. BAELS, lid der Kamer van Volksvertegenwoordigers, oud-Minister van Binnenlandsche Zaken, tot Gouverneur van West-Vlaanderen.

Onze lezers zullen zich de innemende be-woordingen herinneren, met dewelke hij dezes stichting begroet heeft en de bezorgdheid, die hij steeds voor het zeevaartbelang aan den dag gelegd heeft.

De Staatblad van 14 Juni jl. kondigt de benoeming af van den heer H. BAELS, lid der Kamer van Volksvertegenwoordigers, oud-Minister van Binnenlandsche Zaken, tot Gouverneur van West-Vlaanderen.

Onze lezers zullen zich de innemende be-woordingen herinneren, met dewelke hij dezes stichting begroet heeft en de bezorgdheid, die hij steeds voor het zeevaartbelang aan den dag gelegd heeft.

De Staatblad van 14 Juni jl. kondigt de benoeming af van den heer H. BAELS, lid der Kamer van Volksvertegenwoordigers, oud-Minister van Binnenlandsche Zaken, tot Gouverneur van West-Vlaanderen.

Contingenteering in Italië

Alhoewel de tegenover Frankrijk getroffen contingent-maatregelen den invoer uit dit land herkomstig van 23,885 op 8006 centenaars of 33,5 % teruggebracht heeft, is de algemeene vischvoorraad in Italië slechts met 2,4 % vermindert.

Dit is toe te schrijven aan het feit dat de andere landen voor wie de vischtuiver naar Italië opgetuigd is, van de gelegenheid gebruik gemaakt hebben om hun uitvoer te verminderen. Onder hen staat Spanje aan de spits met 547 % vervolgens Duitsland met 350 %, Rusland met 280 % en Noorwegen met 226 %.

Uit Noorwegen wordt meestendeels haringhaai, uit Spanje meest tonijn en conserven in Italië ingevoerd.

Advertisement for 'MEKANIEKE TOUW-GAREN-EN NETTENFABRIEKEN' and 'Oostend Stores & Ropeworks'.

Advertisement for 'Huis Debra' featuring 'Specialiteit van Garnalen, Mosselen, Kreeften'.

Advertisement for 'MARBRIET' featuring 'LEVEREN en PLAATSEN'.

Advertisement for 'Wouters Fr.' featuring 'Kapucienestraat, 13' and 'Tel. 208'.

Advertisement for 'Koperslagerij der Kust' featuring 'Charles SIMON' and '2, Visschersplaats, OOSTENDE'.

Advertisement for 'Shell' featuring 'Gebruikt Shell Producten' and 'Gij zult tevreden zijn'.

# Het Godtschalck-Rusthuis voor Zeelieden te Oostende



Het Gesticht en het Paviljoen.

## UIT EEN TESTAMENT ZOETE RUST NA EEN LEVEN VAN ZWOEGEN

### EEN VOORBEELD DAT TE ZELDEN IN BELGIE NAGEVOLGD WORDT.

Den 9 November 1915 stierf op ver-  
vorderden ouderdom Mevr. Hël. Godtschalck  
de laatste overlevende dochter van den heer  
Godtschalck, destijds bevelhebber van de  
Belgische marine-oorlogsvloot.

Bij testament liet zij aan den Staat belang-  
rijke verzamelingen, die naderhand de Konin-  
klijke musea verrijken, en een ontzag-  
lijk fortuin, na.

Niemand anders hebbende dan verre en  
rijke familieleden, had H. Godtschalck, als  
dochter van een vader, die gansch zijn leven  
tusschen de zeelieden had doorgebracht, den  
wensch uitgedrukt dat gansch haar vermogen  
zou besteed worden om het bestaan van de  
oude zeelieden en visschers, waarvan de  
droevige oude dagen, dikwijls haar medelij-  
den opgewekt hadden, te verzachten.

« Ik wil, zegt zij in haar testament, dat aan

2.— Tweede en voornaamste doel: geven  
aan die oude wroeters der zee, een helder  
en aangenaam tehuis, waar de frissche zee-  
lucht met groote gelopen binnen zou komen  
en zij er zonder kommer, hun verder be-  
staan zouden kunnen doorbrengen.

### HET RUSTHUIS

Ineen het gebouw, zooals het werd op-  
gevat, slechts gastvrijheid verschaft aan 70  
kostgangers, dan kan zulks nochtans gemak-  
kelijk verduubeld worden, want de inkom-  
sten zijn er geen beletsel voor.

Maar de onafhankelijkheidsgeest en de  
minder gezelligheid der oude zeebonken, het  
wantrouwen, dat er bij hea over het alge-  
meen bestaat tegen al wat gesticht genoemd  
wordt; de vrees, dat velen een deel van hun  
vrijheid zouden moeten opofferen om zich  
te onderwerpen aan de noodzakelijke tucht,  
die bij het gemeenschapsleven een onont-  
beerlijke noodzakelijkheid is, had de com-  
missie aangespoord, voorzichtig te zijn en  
het tehuis in den beginne niet te groot sch  
op te vatten.

Als weduwe van een zee-officier, die als  
inspecteur van het Belgisch Loodswezen te  
Vlissingen overleed, weet zij haar vertroet-  
elden met de moederlijkste zorgen te om-  
geven.

Haar taak is dan ook geen van de gemak-  
kelijkste; want al is de vrijheid er een zeer  
schoon woord, en worden de oudjes er moe-



DEN HEER DOM

derlijk verzorgd, toch mag de tucht er ook  
niet ontbreken.

Als het past, dat het soldo is geweest (ze  
ontvangen nog steeds een derde van hun  
ouderdomspensioen en 50 fr. per maand van  
de Visscherskas, zonder de andere frankjes  
sinnig te rekenen, die ze voor het ver-  
richten van het een en ander verdienen, er nog  
bij verdienen) en ze den Zondag avond ter-  
rug komen van de maaltjes, waar Mietje,  
Wantje en Cissen hen wat wat al te gedien-  
stig zijn geweest, omdat ze elkaar niet dik-  
wijls meer zien, dan moet ze er wel eens  
«Gendarme» mee zijn, doch spoedig heeft ze  
het vergeten, en morgen is het weer van  
«Gustjes» alhier en «Sanders» aldaar.

De meesten, er zijn ook enkele moeilijke  
karakters, die misschien nooit gelukkig zijn  
geweest, houden van hun bestuurster omdat  
ze wel weten, dat ze nooit geen beter mer  
zullen hebben.

Elken dag mogen ze tot bepaalde uren uit-  
gaan, en twee maal in de week, 's Donder-  
dags en 's Zondags, mag het rusthuis be-  
zoekt worden door vreemdelingen.

De straf die ze wel eens moet toepassen,  
is 's Zondags niet uitgaan. Dit hangt ze dan  
in een kasje, waar ze het allen kunnen lezen.

En dat is dan geen van de plezierigste,  
want 's Zondags zien ze dikwijls de maaltjes.

### HET PERSONEEL

Twee zusters staan er de bestuurster in  
hare lastige taak bij.

Een vrouw voor het timen, twee werk-  
meisjes, twee dienstmeisjes en een kokijn,  
zorgen dat alles onder het waakzaam oog  
van de «directrice» netjes onderhouden  
wordt en dat het eten naar behooren ge-  
reeld gemaakt en in tijds opgediend is.

Een enkele man verricht er den dienst van  
hooverier, werktuigkundige, stoker, huisbe-  
waarder en wat weet ik al.

Hij wordt daarin bijgestaan door de vis-  
sers, die zich vrijwillig aanbieden om het  
een en ander karweitje te helpen verrich-  
ten, want sommigen vragen niet beter dan  
zich bezig te kunnen houden.

Daarvoor worden ze dan op het einde van  
de maand beloond en krijgen ze nog een  
dringkléd dat gaat tot 30 fr.

In 't geheel bestaat dus het personeel uit  
tien personen. Het gansch gebouw door,  
kraakt het er nochtans van zindelijkheid.

Die 10 personen vergen in totaal slechts  
een uitgave van 70.000 fr. aan wedden en  
dagloonen zoodat ook hier van overdreven en  
grote uitgaven, geen kwestie kan zijn.

We kunnen dat personeel er slechts geluk  
voor wenschen, want het mag als een mol-  
d aangestipt worden.

### IN DE VERSCHILLENDE LOKALEN

We doorwandelen de lees- en eetzaal. We  
richten er onvermijdelijk onze blikken op de  
foto's van den Koning, de Koningin, Helene  
Godtschalck en enkele andere weldoeners en  
stichters van het tehuis, die overleden zijn;  
zoodat de heer Grisard, De Meulemeester,  
De Cuyper, Van Overloop, Commandant Bul-  
finck en Pastor Pype.

De muzikant, een kloek zee-man, die de  
heele wereld doorkruist heeft en bij zijn pittige  
Antwerpsche gewestspreek er enkele Fran-  
sche en Engelsche woorden tusschen 'apt,  
geeft ons een staaltje van zijn kunnen.

Want de radio, die gift van wijlen den Heer  
Grisard, is het toetsel, waarover hij baas  
is, en hij heeft er een handje van. U van de  
radio-post naar de andere te brengen.  
Daarom noemt men hem ook hier «de muzi-  
kant».

In de hoek, met hun pijp in den mond,  
zitten, de twee blinden, die derde is dezen  
winter overleden.

Ze weten dat ze gelukkig zijn; maar mochi-  
ten ze toch nog eens het plekje aanschou-  
wen waarin ze nu vertroeteld worden, wat  
zouden ze verrast zijn over al het moois dat  
ze hier te aanschouwen zouden krijgen.

Zijn de oudjes moe van kaarten, dan spe-  
len ze maar een partijtje biljard of trekken  
ze den hof in om er een luchtje te scheppen.

Achter die lichte en frissche groote  
plaatsen loopt een breed gang, langs waar  
we in een der vleugelgebouwen terecht kom-  
men. Elk heeft er zijn slaapkamer en voor  
elke twee kamertjes, treffen we er een la-  
vaine en W. C. aan.

We treden zoodat slaapkamer binnen.

«Is een model, want het is flink bemue-  
peld, heeft een verwarmingsstoel, dubbele  
ramen voor den tocht en ventilator. Foto's  
van familieleden of vrienden bedekken de  
muren, en last niet leest, ontwaren we aan  
de vensters, bloemen en nog bloemen,



De Huisjes

Beneden slapen zij die moeilijk den trap  
op kunnen.

Boven staan de vensters ook allemaal open  
en we hebben er een heerlijk zicht op de  
bloemenweelde van den hof voor ons, en  
de landschappen er rondom.

Wanneer zal er hier eens een schilder de  
weelde van dit prachtig landschap komen  
opnemen?

In dit tehuis zijn er een schat van mooie  
natuurbroekjes en overheerlijke visschersto-  
neeltes op het doek te brengen!

Het is een droom de laatste jaren van zijn  
leven hier rustig te kunnen doorbrengen en  
geen pen kan op papier, het geluk, dat zoo'n  
zeebonk, in zulk tehuis moet genieten, weer-  
geven.

We doorlopen ook de badkamer, waarin  
het wekelijks bad verplichtend is.

Sommijds gaat zulks met nogal veel moe-  
lijkheden gepaard, maar het gaat toch.

Van storbaden willen ze echter niet we-  
ten.

In de linnezaal is alles even ordelijk en  
net gehouden, terwijl overal, zoodat in keu-  
ken als in den gang het kraakt van zinde-  
lijkheid.

Ze hebben er een gansch moderne woi-  
ning met keuken, slaapvertrek, kamer  
en rommelkot, waar alles, hier ook, getuigt  
van de grootste orde en smakelijkheid aan-  
leg, want bloemenbakjes zijn er bij de vleet.  
Hun kamers zien uit op de Koninklijke baan  
naar Blankenberghe en ze heven 's Zomers  
niet buiten te gaan, want van hier uit zien ze  
alles.

Deze huisjes zijn zóó gebouwd, dat elk  
huishouden volledig van elkaar afgezonderd  
is, zoodat ze als te dikke vrienden, niet zul-  
len hoeven te krakeelen.

De maaltijden mogen ze naar de keuken  
halen en hebben ze dan eens lust, «een eigen  
smulpartijtje in te richten, dan hebben ze  
kachel, kolen en al wat ze maar kunnen ver-  
langen, bij de hand.

Wie kan er dus gelukkiger zijn!

De stichting wordt bestuurd door een uit-  
voerend comité, dat de volgende leden om-  
vat:

1. Den Heer Dom, Eere-Algemeen Bestuur-  
der van het Beheer der Openbare Weldadig-  
heid, bij het Ministerie van Rechtswezen, te  
Brussel.

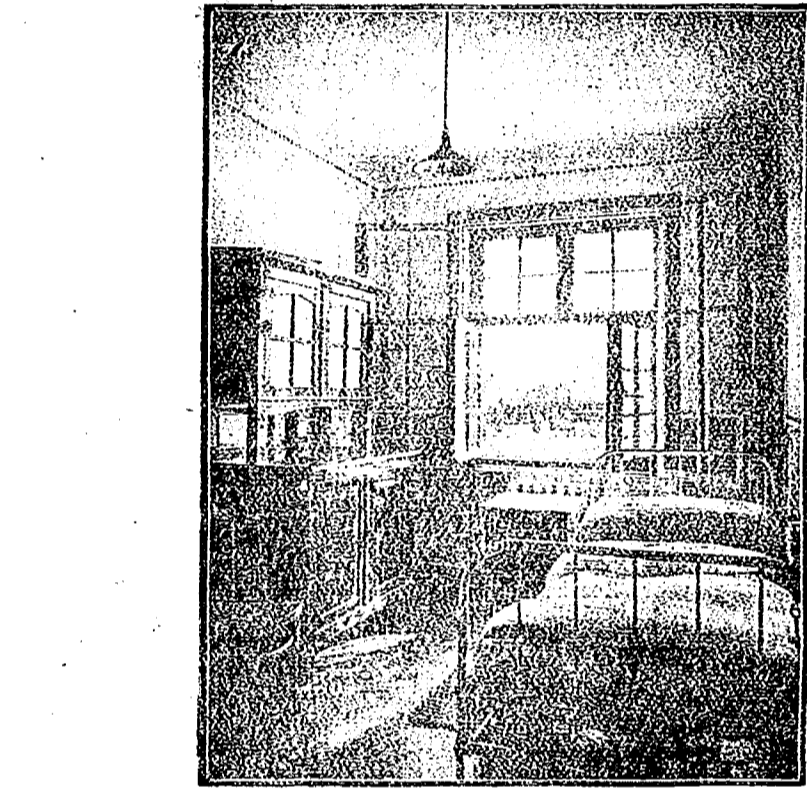
2. Den Heer Henrard, Algemeen Bestuur-

Afdelingshoofd bij het Ministerie van  
wezen; d'Arripe, Burgemeester van  
Panne; Van Vlaenderen, schatveur, sche-  
der stad Oostende; De Gheldere, Notar-  
Heist; Van Glabbeke, havinkapitein;  
Verbrugghe, reeder; Ern. Van Glabbe-  
geentereadsld; Van Outryve, en  
beecke van Antwerpen.

Het uitvoerend comité en den Alge-  
men Raad worden sedert een paar jaar, be-  
gezet door den heer Henrard.

Zijn voorganger, den heer H. Dom, he-  
niet alleen aan de oprichting van het he-  
lijk werk, zijn beste krachten gewijd, z  
nu hij zelf op pensioen is, is hij een  
de ijverigste bestuursleden gebleven; z  
bezorgdheid voor al wat onze visschers-  
zeelieden in hunnen ouden dag nuttig en  
genaam kan zijn.

Onze gedaagde zeebonken zijn hem z  
veel dank verschuldigd en het is voor d  
Visscherijblad een zeer aangename taak  
het nummer van heden zijn foto te kas-  
weergeven, als blijvend gandenken van  
der grootste pioniers voor de rechten,  
geluk en de vrijheden van ons Visschers-  
We zouden ten slotte aan een twa



Een slaapkamer

den oever der zee, een rusthuis opgericht  
worde, voor noodlijdend; en gebrekkige zee-  
lieden, die in dienst van Belgischen Staat zijn  
of geweest zijn en voor de behoefte en in-  
valiede visschers, die den leeftijd van 65 jaar  
bereikt hebben en in de eerste plaats uit de  
zeevaart of marinescholen, zoodat de matro-  
zen van het schoolschip «Elbis», voortkomen.

### DE UITVOERING VAN HET TESTAMENT

Het beheer der erfenis van Helene Godtschalck  
en het vervullen van haar wil, werd  
dank zij een Koninklijk besluit van 9 Decem-  
ber 1920 door den Belgischen Staat, prac-  
tisch uitvoerbaar, mogelijk gemaakt, zoodat  
de fondsen aan het Ministerie van Rechtswe-  
zen, die de liefdadige inrichtingen in hare  
bevoegdheid heeft, werden overhandigd.

Het kreeg daarbij opdracht, de vrije in-  
komsten te doen dienen om in het volledig  
onderhoud der verzekerden te voorzien. Met  
de rest moest een reservefonds opgericht  
worden, om het rustoord desnoods uit te brei-  
den, ofwel er een weeshuis voor de kinderen  
der visschers of zeelieden aan toe te voegen.

Het uitvoerend comité gesticht om dit te-  
huis te besturen, heeft een dubbel doel ge-  
had:

1.— Oostende gekozen tot zetel van het  
Zeemanshuis, begiffingen met een bevallig  
gebouw, dat langs de Koninklijke baan naar  
Blankenberghe, aan den uitgang van de stad,  
een lachend gezicht zou werpen op het strak-  
ke uitzicht van de wilde duinen.

Deze vrees was nochtans niet gewettigd,  
want van de eerste maanden harer opening,  
was het prachtgebouw, evenals de negen er  
aan toegevoegde woningen bestemd voor  
man en vrouw, volledig ingenomen.

Inderdaad 50 visschers, 8 zeelieden en 9  
visschers-huisgezinnen betrekken heden het  
gesticht.

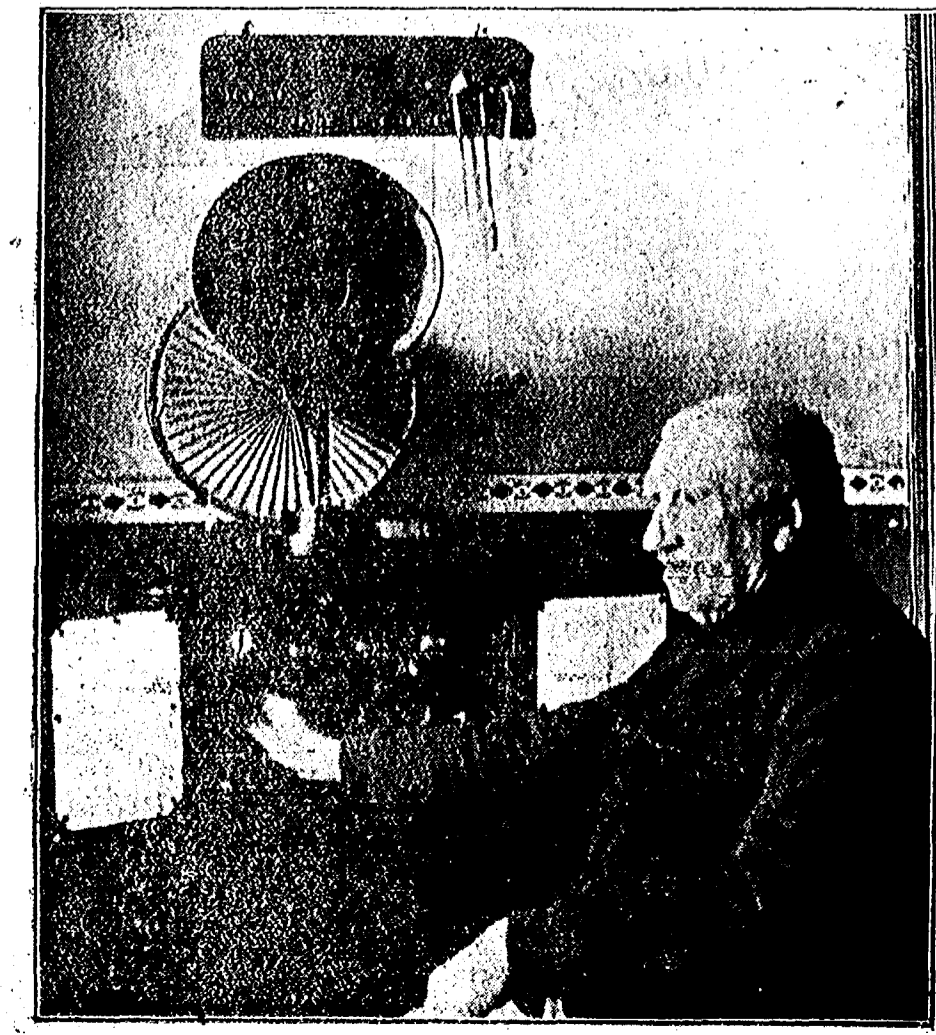
### ONS BEZOEK

Reeds zoo dikwijls hadden we dit aardsch  
paradijs bezocht en we zouden het ons maar  
moeilijk kunnen inbeelden, dat iemand die  
daar toe de gelegenheid heeft, zulks zou na-  
laten. We stappen voor de zovoelste maal  
den keurig geplaveiden en kronkelenden weg op.

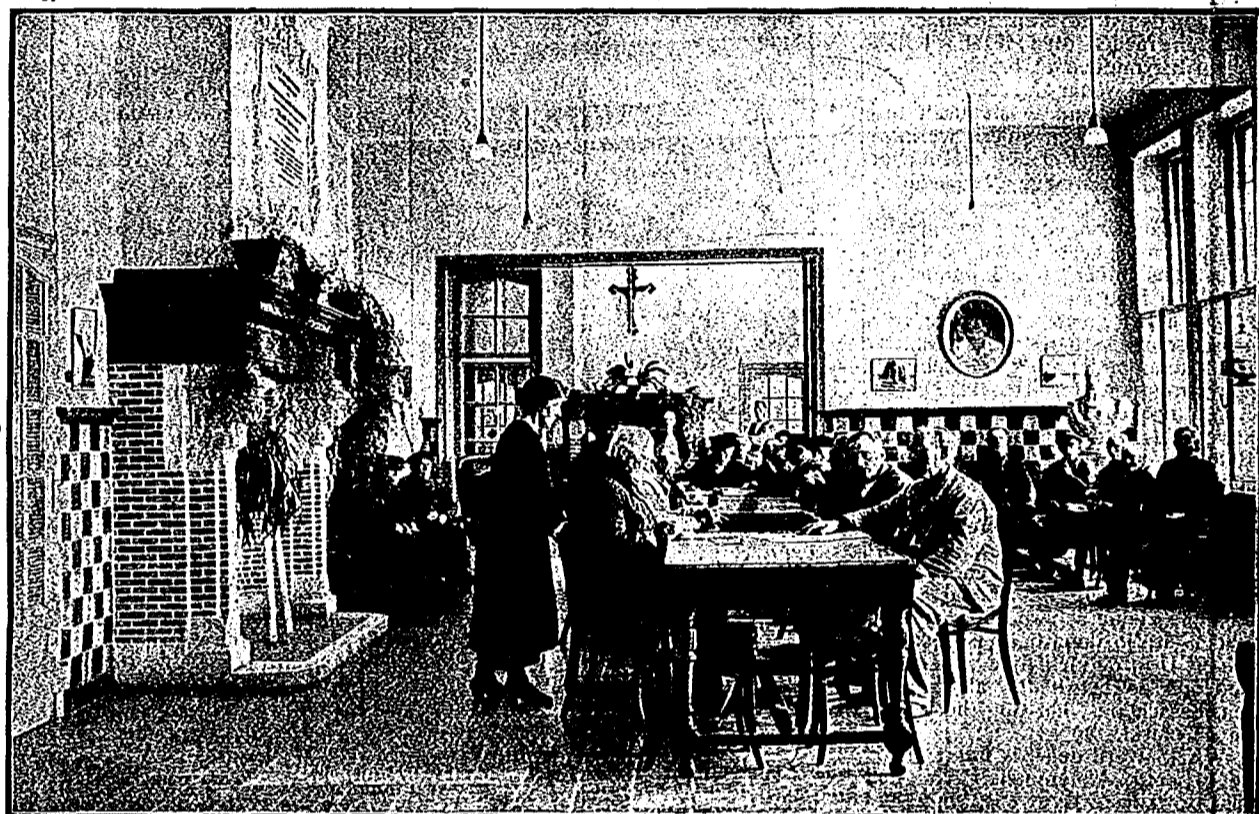
Een weelde van bloemen omringt ons en  
mooier, gezonder en aangenaamer, kunnen we  
het in ons leven niet droomen.

Links en rechts knikt men vriendelijk met  
«goeden dag menere», en wanneer we  
even blijven staan om een bekend figuur:  
Gustje Derette die reeds veel in zijn zee-  
mansleven, afgezien heeft en nu niet een  
flinke meid, die bank helpt binnenzetten, te  
vragen of hij zich daar op zijn gemak voelt,  
staan er reeds een vijftal, rond U.

Voor elk hebben we natuurlijk een woord-  
je over. Ze zouden U aan den praat houden,  
maar we moeten vlug binnen bij Mevrouw,  
Rombouts, de Bestuurster, bij wie we nooit  
te vergeefs aankloppen en die ons altijd even  
gedienstig bijstaat.



De Muzikant bij zijn Radio



In de Speelzaal

Er is geen ziekenzaal, daar de zieken in  
hun kamer en bij erge ziekten in het hospita-  
al verzorgd worden.

### HET PAVILJOEN

Ook willen wij het paviljoen zien, want  
aan de spits van de duinen is op de grond-  
vesten van een groot Duitsch kanon, ongetwij-  
feld verwonderd van de menschevriende  
rol die het heden moet vervullen, een huisje  
opgericht dat men «het paviljoen» noemt.

Deze gerieflijke schuilplaats, waar zelfs  
de zwaarlijvigste kostgangers, dank zij een  
zachthellenden trap, gemakkelijk kunnen  
naar toe klimmen, is het geliefkoosd plekje  
van den zeeman, waar hij kan zitten, bin-  
nen of buiten, maar steeds beschut is voor  
den wind.

We zitten hier toch zoo graag, zegt ons  
een bejaarde visscher.

Ja, hier kunnen ze elken dag, de groote  
vlaekte aanschouwen waarop ze het grootste  
deel van hun leven doorbrachten en hun  
zuur gewonnen brood meesten verdienen.

Hier zien ze de smaken en de sloep van  
hun zoon of van «Pietje die schuwens», een  
maatje, vertrekken of binnenkomen.

En als het stormt, trekken de meesten  
warm gekleed en de net goed op het hoofd,  
naar het paviljoen, waar de golven dreigend  
op een tiental meters van hen, komen aan-  
stormen, maar het zover niet brengen en  
te pletter loopen tegen de «skateien» van het  
strand.

Van hier uit, zien ze dan de jongeren, die  
door den storm verrast, vechten tegen 't  
geweld der wilde baren om de haven aan te  
doen.

En nu zouden ze, niettegenstaande het ge-  
vaar dat er heerscht, er bij willen zijn om  
raad te geven en te helpen meevechten, want  
de zee blijft op hen hare aantrekkingskracht  
uitoefenen, zoodat ze het deed, toen ze als  
kind voor de eerste maal mochten meevaren.  
Overheerlijk is het zicht, dat we van hier  
uit, op de omgeving hebben, maar we moe-  
ten voort, want tijd om er een half uurtje  
door te brengen, hebben we niet.

### DE HUISJES

Vandaar zakken we af naar de huisjes,  
want bij de inrichting behooren ook negen  
huisjes waar gehuwde behoeftige visschers  
met hun vrouw, mogen verblijven.

Het komt ons dan ook te binnen, dat er  
in den beginne een bezwaar was tegen de  
opvatting van het Instituut. De visschers,  
wier vrouw nog in leven was, werden uit-  
gesloten.

Een dame, Mevrouw Wwe Pieters, die om  
hare toewijding aan verscheidene goede  
werken bekend is, zettele echter in het be-  
heerend comité. Met hoeveel hart en over-  
tuiging is zij niet tusschengekomen, toen zich  
de vraag stelde of het wel in de bedoeling  
lag van de stichters, ook de echtgenooten  
van oude visschers op te nemen.

Mevrouw Pieters hield staande, dat het  
geen oogcnblik in de bedoeling der mensche-  
lievende Zusters Godtschalck kon gelegen  
hebben, een oude visscher slechts dan ge-  
gastvrijheid van het gesticht te laten genie-  
ten, zoo hij erin toestemde gescheiden te  
leven van zijn echtgenoot, waarvan zijn  
harde stiel hem bijna reeds gansch zijn leven  
vervuld had gehouden. Zij won het pleit  
en negen woongelegenheden werden opge-  
trokken voor oudjes die nog het geluk heb-  
ben hun vrouwje te bezitten.

De oude lieden wonen er toch zoo gezell-  
ijk, dat ik hen waarlijk benijd.

der van het Beheer der Openbare Weldadig-  
heid bij het Ministerie van Rechtswezen, te  
Brussel.

3. Den Heer Dr Edouard Moreaux, Burge-  
meester der stad Oostende.

4. Den Heer Seulen, Algemeene secretaris  
bij het Ministerie van Financiën, te Brussel  
en secretaris van het Gesticht.

5. Mevrouw Weduwe Pieters.

6. Den Heer Le Docte.

7. Den Heer A. Blondé, Zeekapitein.

Dit uitvoerend comité wordt bijgestaan  
door een algemeen raad, die drie of vier-  
maal 's jaars bijeenkomt en waarin, bene-  
vens de betrokken Ministeries van Justitie,  
van Financiën en van Zeevezen, de kustste-  
den en de scheepvaart naar behooren verte-  
genwoordigd zijn.

We noemen: de heeren R. Verschelde,

plicht te kort komen, moesten we hier  
laatste blijf van dank, Mevrouw Rombouts  
niet hartelijk gelukwenschen met de kraak-  
leiding, de moederlijke zorg en het gro-  
geduld, dat ze sedert het bestaan van het  
triefond tehuis, heeft aan den dag gelegd.

Met geen woorden, kan er op de cas-  
taak van die moedige vrouw, die gansch  
rest van haar bestaan aan het Godtschalck  
gesticht, verbonden heeft, geweten word-  
de Daan

Het publiek, dat het geluk heeft er a  
bezoek te brengen zal eerst dan daarvan  
greintje besef krijgen, wanneer ze haar a  
leider zelf zullen zien. We drinken dan  
de hoop uit dat ze nog lang, zeer lang,  
leiding ervan zal mogen voortbouwen, de  
goede uitvoering van dit naastenlief-  
testament en tot heil en geluk van onze  
Vlaamsche visscherszonen.



De drie blinden aan tafel.

### Sprokkeling

In een der nummers van «Het Visscherij-  
blad», heeft een lezer de aandacht erop ge-  
vestigd, dat de eerste Visscherschool-ge-  
sticht werd door den Heer Tabary, die des-  
tijds in de Langestraat te Oostende woonde.

Dit is inderdaad zoo, maar ontneemt niets,  
zoodat de schrijver het zelf zegt, aan de  
grote verdiensten van de H. H. PYPE.

Wat echter jammer genoeg van beide per-  
sonen te veel vergeten wordt, is, dat ze alle  
twee, vooral de E. H. Pype pioniers waren  
ten opzichte van de visscherij-aangelegen-  
heden. Misschien zal wel eens iemand te Oos-  
tende de verdienste van Tabary en zijn werk  
over de Noordzee, hier licht stellen.

Wat Pastoor Pype betreft hij is de schrij-  
ver van «Een Boekje voor de Visschers en  
de Visscherscholen» verschenen in 1900,  
waarin voor 't eerst voor de visschers in on-  
ze taal een goede beschrijving der visschen  
met Latijnse, Engelsche, Duitsche en Fran-  
sische namen voorkomt. Dit boekje was in dien  
tijd voortreffelijk.

Hij heeft ook een zeer belangrijke rol  
gespeeld in de ontwikkeling van het wete-  
enschappelijk onderzoek in ons land. In 1915  
liet hij, naar mijn weten, het eerst in ons  
land in 't Vlaamsch, een werk verschijnen  
met de titel: «Over-Visscherij».

In dit werk geeft hij de resultaten van  
jaren onderzoek. Over de gronden, de tijden  
en de visschen van de Noordzee, die op  
kaarten gebracht en een met korte  
re-misschen wel iets te beschieden, te  
voorzien.

Paul van Oye

### Jan Spaanderman

ZEEVISCHGROOTHANDEL

Specialiteit van

Extra Hollandische Kabeljauw

IJMUIDEN — HOLLAND

Tel. 721





Vischersh en Vischandelaars, Bestel uw IJS bij FROID INDUSTRIEL OOSTENDE

Voor uwe gerookte waren wendt U tot het merk De Meiboom Oscar Rau-De Knuydt Oostende

Les Frigorifères du Littoral N.V. IJS Gemaald en in blokken Groote koelkamers voor bewaring van visch, eieren bevroren vleesch enz.

Marktberichten

OOSTENDE

Stoomschepen en Motorvaartuigen die in den loop van de week hun vangsten ter markt verkochten.

Table with columns for date, ship name, and catch weight. Includes entries for Zaterdag 10 Juni 1933, Maandag 12 Juni 1933, Dinsdag 13 Juni 1933, and Woensdag 14 Juni 1933.

Herman GITSELS Vischmijn, 25, Minque - Ostende Het beste adres voor verzendingen van alle soorten versche visch

NIJWPOORT

Over het algemeen was er deze week maar weinig visch op de markt. Het weder was ongunstig. De aanvoer bestond grootendeels uit roggen en platvisch.

Table with columns for date, ship name, and catch weight. Includes entries for Vrijdag 9 Juni 1933, Zaterdag 10 Juni 1933, Maandag 12 Juni 1933, Dinsdag 13 Juni 1933, and Woensdag 14 Juni 1933.

DE VISSCHERIJ TE MILFORD HAVEN

Waren het niet de Spanjaarden, die geregeld hier dagelijks aankomen, het zou er dikwijls lief uitzien voor de vischkoopers, die nu zoo gewoon zijn aan die vangsten eerste kwaliteit moeiemeiden, dat het een zware slag voor hen zou zijn, moesten zij voor de eene of andere reden niet meer in staat worden gesteld, hier de markt te bevoorraden.

ZEEBRUGGE

Zaterdag 10 Juni: 22 booten: Groote tong 10-11; Middelm. 13-14; kl. 10-11; Tarbot 9-10; platvisch 4,50-6; Arends 6-7; Rog 5-6.

In den Onderzoeksraad voor Scheepvaart

EINDELIJK IS DE ZAAK VAN DE O.220, SCHIPPER GODDERIS AFGEHANDELD. Vrijdagnamiddag vergaderde de onderzoeksraad voor scheepvaart, onder voorzitterschap van den heer Poll.

BREUKLIJDERS

De beste breukbanden naar maat worden vervaardigd in de firma AuPara G. MADELEIN-BUYS

OPBRENGST VAN DEN VERKOOP PER DAG

Table showing daily catch and revenue for various fish species.

VERKOOP VAN GARNAAL te OOSTENDE

Table showing prices for various types of prawns.

VISSCHERS, REEDERS, VISCHHANDELAARS

Table listing various fish species and their prices, including Manilla Garen and extra quality items.

IJMUIDEN

9 Juni: 5 motoren en 25 kustvischschers. 10 Juni: 13 motoren en 15 kustvischschers.

van Noorwegen op de IJmuidenmarkt

met ladingen dikke groote makrelen, die hier werden verkocht over de rijksvischslag voor 1,20-2,50 gulden per kist van 25 kg.

Sprokkeling

In nummer 16 van 'Het Visscherijblad' komt een klein artikel getiteld: 'De Mossel en hare parasieten'. Van de zoogenaamde zeepokken of mosselpokken komen verscheiden soorten voor.

GODDERIS VRIJGESPROKEN

Vervolgens komt de reeds zoo langgerekte zaak van de O.220 opnieuw aan de dagorder. Vroeger wjdden we daarover breedvoerig uit en daarom achten we het onnodig daarop te keeren.

The International Paint & Compositions Co Ltd LONDON ALLE SOORT SCHEEPSVERWEN De Wereldbekende «Copperpaints» voor Houten Schepen

ELECTRICITEIT RADIOS D. & O. OPDEDRYNCK Gediplomeerde Electriciers Nieuwp. Steenw., 195, tel. 1093

British Ropes Ltd LONDON Consortium der Beste Engelse Staakdraadfabrieken De Wereldberoemde Stalen Korretouwen «Bulivants», «Ellis», enz.

Stoommachienen - Motoren - Stoomketels Industrielle Pêcheries Samenwerkende Vennootschap VANDERZWEPPPLAATS

Camille Willems Zeevishgroothandel gesticht in 1889 OOSTENDE DAGELIJKSCHE VERZENDING: BELGIE - BUITENLAND

VISSCHERS! VOOR UWE SCHEEPSHERSTELLINGEN EN NIEUWBOU WENDT U TOT DE WERKHUIZEN BELIARD CRIGHTON & Co OOSTENDE S.A.

